Ч. 72. Львôвъ, Середа 16 (28) вересня 1881. Рочникъ II.

ДѢЛО

Выходитъ во Львовѣ що Середы и Суботы (крôмъ рускихъ святъ) о 4-ôй годинѣ по полудни. Литер. додатокъ „Библіотека найзнам. повѣстій“ выходитъ по 2 печат. аркушѣ кождого 15-го и последн. дня кождого мѣсяця.

Редакція, администрація и експедиція пôдъ Ч. 8 улиця Академична.

Всѣ листы, посылки и рекламація належитъ пересылати пôдъ адресою: редакціи и администраціи „Дѣла“ Ч. 8 улиця Академична.

Рукописи не звертаются тôлько на попереднє застереженьє.

Поодиноке число стоитъ 10 кр. а. в.

Предплата на „Дѣло“ стоитъ:
на цѣлый рôкъ . . 8 зр.
на пôвъ року . . 4 зр.
на чверть року . . 2 зр.
съ дод. „Библіотека“: на самъ додатокъ:
на цѣлый рôкъ 12 зр. на цѣлый рôкъ зр. 5·
на пôвъ року 6 зр. на пôвъ року зр. 2·50
на чверть року 3 зр. на чверть року зр. 1·25

Предплату належитъ пересылати франко (найлучше почтовымъ переказомъ) до: Администраціи час. „Дѣло“.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. отъ одной строчки печатнои.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ отъ порта.

ОТЪ АДМИНИСТРАЦІИ.

Упрашаемо всѣхъ Вп. Предплатникôвъ, котрѣ не успѣли еще выровнати своеи залеглости, щобы ся якъ найскорше выровняли.

Пôдъ адресою кождого П. Т.! Предплатника означеный часъ, коли пренумерата на „Дѣло“ кôнчится.

Тожъ само звертаемо увагу, що „Библіотеку найз. повѣстій“ будемъ лише тымъ высылати, котрѣ зложили предплату.

Новоприступаючимъ Предплатникамъ „Библіотеки“ вышлемо початокъ повѣсти „Стефанъ Лаврентій“.

Реформа народныхъ шкôлъ.

„Non scholae sed vitae“.

(Дальше.)

VI-е пытанье. *Якѣ средства були бы въ станѣ запевнити правильну фреквенцію дѣтій до школы? — Кому належитъ порученье выказоване родичѣвъ и опѣкунôвъ непосылаючихъ дѣтій до школы, кому порученье накладане каръ за непосыланє дѣтій до школы — кому выконанє каръ?*

Правильну фреквенцію можна запевнити школѣ передовсѣмъ тымъ способомъ, если школа буде отповѣдати дѣйстнымъ потребамъ теперѣшности и условіямъ житя тыхъ верствъ народа, котрѣ посылаютъ до неи свои дѣти. Если учитель есть чоловѣкъ розумный, пильный и совѣстный, и не тôлько въ школѣ удѣлне дѣтямъ потрѣбныхъ имъ яко будущимъ хлѣборобамъ вѣдомостій, але й умѣе въ городѣ, пасѣцѣ або й въ полю (где школа мае кавалокъ поля) показатися яко розумный, поступовый господарь, если до того ще выхопуе дѣти въ дусѣ религійно-моральнôмъ, учитъ ихъ спѣву и въ церквѣ передъ лицемъ цѣлои громады причиняеся съ дѣтьми до пôднесеня торжества службы божои, тогды напевно школа така придбае собѣ повне довѣріе въ громадѣ. Отже не треба марновати часу, наломуючи рускѣ дѣти до языка польского, безъ котрого они можутъ бути честными, розумными и трудящими господарями и добрыми обывателями державы, не треба дѣтямъ забивати глуздôвъ польскою митольогією и ложною исторією, а буде доволѣ часу на потрѣбнѣ вѣдомости и практичне приспособленье.

Домагаемось отже, щобъ арт. XIX законôвъ основныхъ не оставалъ для шкôлъ нашихъ на паперѣ и щобъ власти шкôльнѣ потягали до отвѣчательности такихъ инспекторôвъ окружныхъ, котрѣ brevi manu заводятъ языкъ выкладовый польскій тамъ, где повиненъ бути рускій. Не можемо однакъ погодитися съ домаганьемъ „Школь. Часописи“, щобъ школу въ громадахъ мѣшаныхъ дѣлити на греко-католицку або руску и римско-кат. або польску. Передовсѣмъ мусимо замѣтити, що много есть громадъ, котрѣ въ цѣлости або въ части перетягнено на латиньскій обрядъ, та черезъ то не перестали они бути рускими, отъ примѣромъ Кривчицѣ пôдъ Львовомъ. Отже, чи длятого, що примѣромъ въ Кривчицяхъ на 700 душь остало лишь 40 при обрядѣ грецко-католицкôмъ, а решта перейшла на латиньскій, мае бути польска школа?! Где суть громады, заселенѣ осадниками мазурскими, котрѣ своимъ коштомъ удержуютъ школу, а домагаются языка польского, тамъ нехай дѣти учатся по польски, а впрочѣмъ въ Галичинѣ всхôднôй повиненъ бути выкладовый языкъ рускій, то й въ науки буде бôльше хôсна.

Немала трудность насуваеся въ переведеню проектованого „Шк. Часописею“ подѣлу що до коштôвъ удержаня, бо мѣшанѣ громады мусѣлибъ тымъ способомъ поносити подвôйный тягаръ, а тому можнабъ просто зарадити справедливымъ переведеньемъ XIX арт. законôвъ основныхъ.

Щобъ фреквенція могла бути правильна, скажемо съ „Czas“-омъ, „musi szkoła uznać, że pomoc dziatwy szkolnej przy zajęciach gospodarczych jest konieczną, musi się z tą okolicznością liczyć i tak się urządzić, aby czas nauki nie stawał na przeszkodzie wykonywania tych robót w polu i około domu“. Практика бо поучае, що найслабша фреквенція припадае саме на часъ польныхъ и огородовыхъ робôтъ, при котрыхъ нашь селянинъ абсолютно не може обôйтися безъ пôдмоги дѣтій, репрезентуючихъ у него фактично силу робочу. Длятого конечно требабъ въ тôмъ часѣ робочôмъ звôльнити дѣти отъ науки, если не хочемо бути несправедливыми въ выконуваню примусу школьного и карати тыхъ родичѣвъ, котрѣ все пильно посылаютъ дѣти до школы, а лишь тогды ихъ задержуютъ, коли ихъ нагалитъ до того необходима потреба.

Czas проектуе, щобъ въ часѣ робочôмъ, припадаючôмъ на рôкъ шкôльный, т. е. въ цвѣтни, маю, вересни и жовтни заведено науку полудневу отъ 11—2 годины. Проектъ сей пôсля нашои думки есть непрактичный. Звѣстно бо кождому господареви, що селяне занятѣ роботою польною або совсѣмъ не приходятъ на полудне домôвъ (именно, где поля отдаленѣ о милю або 1½ м. отъ села), або если приходятъ, то звычайно коло 12-ои год., щобъ уховити ложку якои страви та кавалокъ хлѣба и попасти худобу, а на 2-у годину звычайно вже зновъ вертаютъ въ поле. Чижъ можлива полуднева наука съ такимъ хлопцемъ, котрый примѣромъ поганявъ за плугомъ отъ 6—12 рано и ще мае поганяти отъ 2—7-ои або 8 ои вечеръ, хочьбы онъ въ полудне бувъ навѣть совсѣмъ вôльный?!

Учителѣ, котрѣ много лѣтъ провели въ практицѣ шкôльнôй по селахъ, суть тои думки, що не такъ роботы весняни, якъ бôльше осѣннѣ суть перепоною правильнои фреквенціи. Въ осени бо треба рôлю пôдготовляти, а такожь зберати остатки збôжа, копати бараболѣ, бураки, ломати кукурудзу, тютюнъ и т. д., такъ що часъ до половины жовтня ще можна смѣло зачислити до горячои роботы. Отже нема иншого выходу, якъ звôльнити на той часъ дѣти, почавши отъ 3-ого року науки школьнои (або говорячи давнѣйшимъ терминомъ отъ 3-ои клясы), а покликувати въ тôмъ часѣ лишь дѣти учащаючѣ 1 и 2 рôкъ на науку яко менше придатнѣ до выруки (т. е. I и II клясу) съ увагляднѣньемъ въ случаю конечного звôльненя. Въ тôмъ часѣ, коли бъ старшѣ дѣти не ходили до школы, мôгбы учитель дѣти молодшѣ черезъ всѣ годины приписанѣ заняти наукою голосною и поступивбы съ ними дальше впередъ, якъ се доси практиковалося. Коли жъ бы и старшѣ вернули отъ роботы до школы, тогды мôгбы ихъ бôльше займати наукою голосною, а дѣтямъ молодшимъ, котрѣ за той часъ досыть поступили въ науцѣ, давати бôльше такъ званого заняти тихого.

Знаемо добре, що нашѣ школьники зъ за зеленого столика пôднесутъ на те великій галасъ и крикнутъ въ одинъ голосъ: Отже 7 лѣтъ вакацій! Справдѣ на першій поглядъ оно такъ выглядае, що дѣти въ вѣцѣ шкôльнôмъ нѣбы-то марнуютъ половину липця и серпень, а оттакъ старшѣ дѣти примѣромъ вересень и половину жовтня, або хочьбы май. Однакъ не треба забувати, що дѣти тѣ мають бути опôсля такожь господарями и що часъ проведеный ними при роботахъ польныхъ не есть змарнованый, а есть такожь школою и то школою совсѣмъ практичною. Если тôлько учитель вотрафитъ ту практику, набуту дѣтьми при роботахъ, отповѣдно выхôснувати при науцѣ шкôльнôй и доповнити потрѣбными вѣдомостями, то часъ сей совсѣмъ не буде змарнованый, а напротивъ буде приносити дѣтямъ не малу корысть, даючи имъ потрѣбне до житя приспособленье.

Понеже роботы польнѣ и городовѣ не тôлько въ рôжныхъ сторонахъ отбуваются не въ однôй порѣ, але часто въ однôй и тôй самôй сторонѣ не кождого року роботы отбуваются о однôй порѣ, длятого належалобъ таке звôльненье дѣтій поручити мѣстц. радѣ шкôльнôй и отповѣдно розширити постанову III-го школ. закона въ §. 9. ч. 11.

(*Дальше буде.*)

НОВЫЙ ПРИЧИНОКЪ

до зъилюстрованя словъ п. маршалка о рôвноправности руского языка.

П. Іосифъ Попель зъ Галича надôславъ намъ свôй рекурсъ до ц. к. высшого суду краевого во Львовѣ и отповѣдь

БЕЗТАЛАННЕ СВАТАНЬЕ.

Образокъ зъ галицкого житя.

V.

(*Дальше.*)

„Я розбôю те гнѣздо кракôвскихъ шершунôвъ, до крыхты рознесу“, говоривъ Прачиньскій, не зважаючи на тѣ крики. „А то они засѣли на нашôмъ Вавелю та давай нашимъ добромъ торгувати, нашу рѣчь посполиту панахати, та ще й собѣ одинъ другого величае и курульскѣ крѣсла въ народнôй радѣ засѣдае. Отъ хочьбы й Матейко, давай такого зрадника Тарновского та на образѣ Баторого розмалёвувати *), на вѣки вѣчнѣ прославити, а той въ отплату ему королѣвске берло ткне — и заводятъ на смѣхъ и соромъ нашь комедію передъ цѣлымъ свѣтомъ, що ось то Матейко держитъ королѣвске берло польске — Матейко король Польщи! И мы маемо ще очи на то все дивитись, ще й практикуемо и собѣ тѣшимъ то въ радости пôдскакуемо якъ дурный лошакъ на бичôвнику! Ось якъ убрали насъ кракôвскѣ шершуны въ свои шоры!“

„Прочь съ ними, прочь съ ними! — На погибель Станьчикôвъ!“ закричали голосы, задзвенѣли келѣхи, полялось розжарююче вино.

„Сей подвигъ мусить выйти отъ насъ“, зачавъ зновъ Прачиньскій. „Шляхта нашого повѣту не повинна дрѣмати якъ доси, повинна зробити починъ въ нашôй органичнôй праци народовôй, повинна на своѣмъ чолѣ поставити маршалка, що знавбы боронити нашѣ интересы, що потягнувбы за собою и другѣ повѣты, а тамъ и цѣлый край привернувъ на нову дорогу, що знавъ бы загрѣти серця всѣхъ, въ всѣхъ грудяхъ оживити нашь идеалъ. Мы мусимо прилюдно запротестувати противъ ганьбы порцій, запротестувати противъ пôсуду шляхоцкои лихвы, очистити нашь дорогій клейнотъ, мы мусимо самѣ станути на чолѣ.“

„Такъ, такъ разомъ запротестуемо противъ порцій!“ почали кричати.

„Якъ на долони выкажемо, що у насъ нема порцій“, гукали другѣ забувши, що передъ хвилею самѣ ся признавались до порцій.

„Не можемо отдаватись оспалости пана Бжушковского“, хотѣвъ бувъ знову говорити Прачиньскій, але крикъ его товаришѣвъ приглушивъ его голосъ.

„О, будемо протестувати на погибель Станьчикамъ!“ кричали однѣ.

„Се московскѣ запроданцѣ. Рублѣ, рублѣ!“ кричали другѣ.

„Vivat нашь коханый Прачиньскій!“

„Конфедеруймось, конфедеруймось!“

„Подôльска конфедерація противъ Станьчикôвъ!“

„Vivat конфедерація, погибель кракôвскимъ шершунамъ!“

„Най жіе нашь маршалокъ Прачиньскій!“

„Най жіе нашь Рейтанъ Прачиньскій!“

Оклики не уставали, чарки наповнялись и выпорожнялись, голови розгорѣлись. Кождый говоривъ, кричавъ, то величавъ Прачиньского, то клявъ Краковянъ та вымахувавъ руками на всѣ боки наче бъ въ кôмнатѣ набиралась цѣла громада гуркотливыхъ вѣтракôвъ и гудѣла на всѣ застанки та розмахувала довгими крылами. Прачиньскій съ щоразъ бôльшимъ огнемъ розводивъ свои думки о новыхъ великихъ дѣлахъ шляхты, о поєдинку съ Тарновскимъ, о протестѣ противъ порцій, о народовôмъ идеалѣ шляхты, о Бжушковскôмъ, о выборахъ новои рады повѣтовои, Гулайпольскій гукавъ щось о пропинаціи и хвалився, що поставитъ три коршмѣ въ Корытахъ, Пужаковскій нагадувавъ золотѣ панцианнѣ часы и клявъ шизматикôвъ, обыватель зъ „забраныхъ дôбръ“ плакавъ надъ „забраными краями“, а староста заклинався въ своѣй жичливости для шляхты и разъ въ разъ твердивъ: „rząd sprzyja krajowi, Moster Dzieju!“

За той часъ въ свѣтлицѣ танцѣ велись на свôй ладъ охочо. Слѣдомъ за Прачиньскимъ и Пужаковскимъ перенеслась вся знать поважныхъ мужчинъ до кôмнаты, где лялося вино и клекотѣла „политична“ розправа. Въ свѣтлицѣ лишилась сама молодѣжь. Чотырохъ неотступныхъ старостиньскихъ поклонникôвъ безъ утомы носило на своихъ рукахъ чотыри старостôвны пôдъ быстрымъ доглядомъ старостихи, що стерегла своихъ доньокъ якъ манипуляційный директоръ своихъ актôвъ. Чотырохъ почтовыхъ и телеграфичныхъ аспирантôвъ давало собѣ духа на всѣ застанки. Се була головна гвардія гулякъ, до котрыхъ ще часами по неволѣ прилучувався Верцѣвонтскій и панъ Семенъ. Панѣ Запольска и панѣ Дриптальска потворили коло себе два осôбнѣ кружки дамъ, що продавали петрушку и „цензуровали“ всѣхъ молодцѣвъ та панянокъ. Панѣ Дриптальска жалилась на теперѣшну молодѣжь, що въ не дôстае рицарского духа и сердечнои

*) На образѣ Матейки: „Стефанъ Баторій“ лице Тарновского майже съ вѣрностью портрета взяте зъ теперѣшного гр. Станислава Тарновского професора польс. литературы въ Краковѣ и автора статіи „O Pereyach“.

тогожъ суду. П. Попель внѣсъ до суду высшого рекурсъ противъ ореченя галицкого суду повѣтового въ справѣ провизорiяльнôй. Въ I точцѣ рекурсу п. Попель пише: „Що до формальности заувагаю, що на мою скаргу подану въ рускôй мовѣ выдавъ судъ повѣтовый декретацiю скарги въ нѣмецкôй мовѣ, а ореченье въ польскôй мовѣ. Не знаю, що поводовало судъ повѣтовый въ Галичи до тои мѣшанины языкôвъ, чей не неизвѣдомôсть руского языка, бо врещѣ той языкъ есть краевый и каждый судiя въ нашôй части краю обовязаный есть той языкъ умѣти. А понеже пôсли обовязуючого розпорядженя ухвалы, выроки и ореченя судовû мають бути въ такôмъ языцѣ выданû, въ якôмъ первое поданье внесене было, — тожь есмь управненый просити, щобы Выс. ц. к. Судъ кр. выс. знѣсъ повысше ореченье вже въ тои формальнои причины, що выдане тожь въ неприналежнôмъ языцѣ, и щобы наказавъ ц. к. Судови въ Галичи, щобы на мою скаргу на ново скаргу въ рускôмъ языцѣ задекретувавъ а потôмъ въ рускôмъ языцѣ свое ореченье выдавъ.“

На той рекурсъ ôтповѣвъ высшiй Судъ кр. дня 31 серп. пôдъ ч. 22.093/81 по польски. На замѣтъ рекуруючого що до „мѣшанины языкôвъ“ Судъ высшiй кр. такъ ôтповѣдае: „Pominąwszy bowiem ad a), że spory językowe przed trybunał sądowy nie należą, wykazała rozprawa w języku polskim przeprowadzona, że powód pozew i rekurs ani przeczytać nie umie, ani takowe podpisał, ponieważ własnoręczny jego podpis polski i że obie strony sporujące (друга сторона спору о. Теод. Косевичъ) po polsku umieją. Dalej obowiązany Sąd przyjmywać podania ruskie pisane tylko natenczas, jeśli są pisane łacińskiemi literami lub cyryliką, (patrz rozp. minist. sprawied. z 21 kwietnia 1861, N. 3297), pozew zaś i rekurs są pisane grażdanką, to jest **pismem rossyjskiem**, które sądy znać nie obowiązane... O tej uchwale Wys. c. k. wyższego sądu kraj. we Lwowie z dnia 31 sierpnia 1881 Nr. 22.093 zawiadamia się obie strony. C. k. Sąd powiatowy. *Dziama.*“

П. Попель, одержавши таке рѣшенье, внѣсъ рекурсъ до найвысшого Трибуналу, домагаючися, щобы цѣла справа була переведена по руски.

Коментарѣвъ до тои справы не потрѣбно: рускiй языкъ не знайшовъ ни въ ц. к. судѣ повѣтовôмъ въ Галичи, ни въ ц. к. высшôмъ судѣ краевôмъ належачогося ему права урядового языка. Обѣ инстанцiи ôтповѣли на рускû подания по польски, а ц. к. судъ высшiй еще орѣкъ, що гражданка есть pismo „rossyjskie“ и що подання до судôвъ належить писати „cyryliką“.

мягкости та вѣчливости для пань, а Запольска, мовьбы згадала давнû часы, коли то си неразъ доводилось бути гувернанткою высокородженыхъ папанокъ, почала широко розводитись о романтичнôй поезiи, згадала щось о Бродзѣньскôмъ, о Марiи Мальчевского и конче напиралась, щобъ имъ кто задекламувавъ Мицкевичового Густава въ „Dziad-ахъ“. Та не знайшлось никого, кто бъ знавъ на изустъ премогучû слова божевôльнои розпуки любовнои. Она сама почала нагадувати о срѣбнôмъ мѣсяченьку и „кришталевôй росѣ“, о „туманѣ якъ снѣговый пухъ сивôмъ“, о „тôй самôй зôрцѣ“ вечѣрнôй, що миготить на всходѣ, и навела такû марева на своихъ слухачокъ, що оны стали споглядати на широкû бôкна осрѣбленû яснымъ свѣтомъ мѣсяця, а коли наступила перерва въ танцяхъ, выйшли въ садокъ, розглядати бѣлолицого мѣсяця, моргаючу зôрку всходну и сивого тумана.

„Мусимо теперь съ нимъ розправитись“, заговоривъ Пюрчиньскiй до своихъ товаришѣвъ тихо споглядаючи на Семеномъ, що мовчки та съ веселымъ лицемъ йшовъ слѣдомъ за Дульцею и Уршулею.

(*Дальше буде.*)

Школа ветеринарiи во Львовѣ.

Въ жовтню с. р. буде отворена во Львовѣ школа ветеринарiи и кованя конiй въ получению съ шпиталемъ для звѣрятъ. На заложенье и урядженье тои школы скарбъ державный давъ 38.876 зр., выдѣлъ краевый реальность пôдъ школу и 10.870 зр., а мѣсто Львôвъ 2.000 зр., разомъ 51.746 зр. На удержанье школы выплачувати буде скарбъ державный що року 16.138 зр. а край 2.000 зр., разомъ 18.138 зр.

Рескриптомъ зъ 21 червця с. р. министерство дѣлъ внутрѣшныхъ переслало намѣстництву планъ наукъ, статъ учительскiй и буджетъ для школы ветеринарiи и кованя конiй.

Системизованый статъ особъ и платъ школы обнимае: 1) трехъ професорôвъ въ рангѣ VI (одинъ заразомъ и директоръ школы съ пенсiею 3740 зр. и мешканьемъ, другû два професоры по 2580 зр. безъ мешк.; окрôмъ тыхъ двохъ професорôвъ VI ранги всѣ прочû учителѣ мають побôчь пенсiи безплатне мешканье); 2) адъюнктъ (IX ранга) 1150 зр.; 3) два асистенты по 500 зр.; 4) учитель кованя копытъ 1150 зр.; 5) зарядчикъ закладу 690 зр.; 6) три челядники ковальскû по 9 зр. тыжднево, сторожѣ и т. д. Кошты удержаня бибдiотеки, инструментôвъ и выдатки канцелярiйнû 2400 зр. — сума рôчныхъ выдаткôвъ 18.137 зр.

Звычайнымъ слухачемъ науки ветеринарiи може бути той, кто выкажеся свѣдоцтвомъ зъ укôнченои VI кл. гимназiяльнои чи реальнои або середнои школы рôльничои, дальше що укôнчивъ 17-тый рôкъ житя а не переступивъ 26-ого. Veniam aetatis можуть дôстати кандидаты, котрû выкажутся, що ôтдавалися безъ перервы студiямъ або працямъ науковымъ чи господарскимъ. Курсъ ветеринарiи вызначено на 3 роки або 6 пôврôчiй, а лишь дипльомованû лѣкарѣ и хирурги можуть скôнчити курсъ въ 2 рокахъ. Початокъ року шкôльного и ферiи — такъ якъ на университетахъ.

Въ планъ наукового трилѣтного курсу ветеринарiи входять слѣдуючû предметы: физика, зоотомiя всѣхъ звѣрятъ, хемiя органична и неорганична, наука хову звѣрятъ, теорiя кованя копытъ и ратиць, ботаника съ увзглядненьемъ ростинъ важныхъ для ветеринарiи, загальна патольогiя и зоотомiя патольогична, физiольогiя, фармакогнозiя, хирургiя ветеринарска, наука операцiй, наука о заразахъ и оглядинахъ, ветеринарiя судова, исторiя и литература ветеринарiи; кромѣ того вправы клиничнû и вправы въ просекторiюмъ. Въ послѣднихъ двохъ рокахъ науки слухачѣ мусятъ такожь учащати на ординацiи пополудневû, ходити на перемѣну на поликлинику, брати удѣлъ въ лѣченю хоробъ заразливыхъ, а на третôмъ роцѣ мусятъ за чергою пôсля ординацiи лѣчити хорû звѣрята.

На курсъ кованя конiй може бути принятый той, кто выкажесь свѣдоцтвомъ, що скôнчивъ съ добрымъ поступомъ школу народну, що ôтбувъ належно терминъ ремесла ковальского и бувъ що найменьше 2 роки челядникомъ. Курсъ для школы кованя конiй тревае 6 мѣсяцѣвъ и ôтбувается 2 разы въ роцѣ ôтъ 1 сѣчня до 1 липня и ôтъ 1 липня до послѣдного грудня. Въ тôмъ курсѣ ученики слухають выкладôвъ о теорiи кованя копытъ и ратиць, вправляются въ робленю пôдковъ для здоровыхъ и хорыхъ копытъ и учащають на клинику хирургичну, где обзнаются съ найзвычайнѣйшими хоробами копытъ и съ ихъ лѣченьемъ.

Отворенье школы ветеринарiи во Львовѣ являеся въ теперѣшнôй хвили великимъ добродѣйствомъ для молодежи галицкои. Зъ всѣхъ сторонъ даются чути жалѣ и нарѣканя, що переповненû теперь всѣ уряды, що довго приходится ждати на кусникъ хлѣба, а то неразъ и годѣ его дождатися. Нарѣкають у насъ богато особливо Русины и на зависимôсть урядову. Ветеринарѣвъ же у насъ дуже мало и становище ихъ, подôбно якъ докторôвъ медицины, найменше зависиме. Длятого то мы зъ своеи стороны бажалибы въ школѣ ветеринарiи бачити якъ найбôльше Русинôвъ...

Реформа администрацiйна.

Якъ звѣстно, п. намѣстникъ при отворенью сойму зложивъ до булавы маршалковои предложенье правительственне въ дѣлѣ администрацiйнои реформы. На вступѣ предложеня правительство выясняе, длячого оно намѣряло перевести реформу администрацiи. Длятого, бо, по перше, теперѣшне законодательство громадске есть жереломъ численныхъ спорôвъ о компетенцiю межи властями политичными и автономичными, черезъ що терпятъ такъ стороны приватнû якъ и самû власти; по друге, подôбна администрацiя богато коштуе. Правительство намѣряе тому зарадити и на пôдставѣ §. 19 буква 2 статуту краевого взывае соймъ, щобы на предложенû ему 6 пытань починивъ свои внесеня. Пытаня тû звучать:

1. Чи на пôдставѣ дотеперѣшного досвѣду можна узнати рѣчію потрѣбною або пожаданою, щобы вылучити гдеякû або и всѣ предметы полицiи мѣсцевои зъ самостôйного круга дѣланя громадъ а перенести ихъ до порученого круга дѣланя громадъ, або такожь перенести гдекотрû зъ нихъ до круга дѣланя властiй политичныхъ? (Правительство мае тутъ на увазѣ тое, що легальне переведенье чинностiй урядовыхъ въ першôй инстанцiи въ гдекихъ галузяхъ самостôйного круга дѣланя громадъ, якъ прим. въ справахъ будôвництва, розбиваеся о недостаточнû силы громадъ, а дальше, що справы полицiи мѣсцевои вымагають швидкого залагодженя.)

2. Чи не належалобы зôрганизовати существуючû репрезентацiи повѣтовû въ той способъ, щобы староста станувъ на чолѣ цѣлои рады повѣтовои чи выдѣлу повѣтового и обнявъ веденье дѣлъ? (Тутъ правительство мае на увазѣ тое, що при такôй организацiи староста мôгбы безпосередно екзекновати ухвалы рады повѣтовои чи ей выдѣлу. Тôлько жь для старосты мусѣлобы бути застережене право завѣшувати нелегальнû ухвалы рады пов. або ей выдѣлу.)

3. Чи не моглабы дѣятельнôсть репрезентацiй повѣтовыхъ (2) бути такъ упорядкована, щобы — съ застереженьемъ осôбного вымогамъ порядной господарки громадскои и повѣтовои ôтповѣдного урегульованя справъ накладаня тягарôвъ — репрезентацiи повѣтовû такъ въ справахъ самостôйного круга дѣланя громадъ, якъ такожь и въ справахъ повѣтовыхъ оконечно зарядживали и рѣшали; а щобы противъ рѣшенямъ и зарядженямъ урядовымъ репрезентацiй повѣтовыхъ ингеренцiя властiй высшихъ лишь тогды була допускаема:

а) колибъ репрезентацiя повѣтова ухвалила таке рѣшенье, котре бы переступало поза ей кругъ дѣланя, нарушувало законъ або ошибочно законъ застосовувало;

б) и колибъ репрезентацiя повѣтова занедбувала або не хотѣла сповнити такû престацiи або зôбовязаня, котрû спадають на повѣтъ зъ приписôвъ специяльныхъ законôвъ.

4. Чи въ случаяхъ повысше, пôдъ 3) букв. а) и б) высказаныхъ, политична власть краева прибравши собѣ членôвъ выдѣлу краевого пôдъ проводомъ намѣстника не малабы оконечно рѣшати яко найвысша инстанцiя?

5. Чи такожь и въ справахъ громадскихъ полицiи мѣсцевои токъ рекурсôвъ не мавбы кôнчитися на рѣшеню политичнои власти краевои — якъ то вже почастно зарядило розпорядженье министерства дѣлъ внутр. зъ 27 жовтня 1859?

6) Чи не належалобы установити гдеякû условiя при приниманю сталыхъ урядникôвъ повѣтовыхъ — або вымагати ôтъ нихъ доказôвъ квалификацiи?

Соймъ краевый.

6-те засѣданье сойму ôтбулось мин. пятницѣ, 23 вересня. Петицiй внесено 59. Комисiи администрацiйнôй придѣлено петицiи повѣтôвъ, громадъ и т. д., щобы зменшити и урегулювати число торгôвъ и ярмаркôвъ, щобы попирати институцiя товариствъ заличковыхъ, щобы перенесено комнату торговельну зъ Бродôвъ до Тернополя, щобы ц. к. жандармерiя уживала краевого языка (польского) за урядовый и пет. кляштору Кармелитôвъ въ Сусѣдовичахъ, щобы ихъ ôтдѣлено ôтъ тоиже громады и установлено для нихъ окремый обшаръ двôрскiй. Комисiи буджетовôй передано петицiи: мѣста Кракова о субвенцiю на будову нового театру; сестеръ Милосердiя въ Бурштынѣ и выдѣлу бурсы св. Iоана крест. въ Дрогобычи о запомогу, и др. Комисiи едукацiйнôй петицiи: учителѣвъ въ Самборѣ и его окрузѣ о пôдвысшенье пенсiи; громады Радимно о дарованье взятои позычки на будову школы, и др. Комисiи дороговôй петицiю выдѣлу пов. въ Скалатѣ о дарованье залеглости конкуренцiйнои до будовы дороги зъ Смыковець до Грималова. Комисiи культуры краевои передано петицiи: мѣста Старои Соли о утворенье школы гончарскои и товариства львôвского „Spôjnia“ въ справѣ пôднесеня ткацкого промыслу.

Товариство для розвою промыслу нафтового въ Галичинѣ внесло петицiю о урегульованье ôтношень правныхъ и оплатъ скарбовыхъ ôтъ промыслу нафтового. На внесенье пос. Горайского соймъ ухваливъ выбрати до тои справы окрему комисiю нафтову зъ 7 членôвъ.

П. дръ Маеръ, презесъ ком. едукацiйнои, завѣдомляе, що ком. едукацiйна ôтступила ком. буджетовôй петицiю Чч. Василiянокъ въ Яворовѣ о субвенцiю на школу.

Маршалокъ завѣдомляе соймъ, що уконституовалися знову три комисiи: громадска, дорогова и банкова. Въ ком. громадскôй выбрано презесомъ п. Грохольского, заст. кн. Чарторыйского а секрет. п. Романовича.

Справозданье выдѣлу кр. дотычно фондôвъ на будову шпиталю св. Лазаря въ Краковѣ и дотычно заименованя дра Ив. Шепаровича сталымъ примаремъ ôтдѣлу хирургичного ôтослано до ком. администрацiйнои а справозданье выдѣлу кр. о краевôй школѣ рôльничôй въ Черниховѣ до комисiи культуры краевои.

Зъ порядку дневного слѣдували выборы до пôдкомисiй рекламацiйныхъ для Львова, Тернополя и Кракова. Зъ Русинôвъ выбрано только одного п. Охримовича заступникомъ члена пôдкомисiйного для району львôвского!

До комисiи для справы церковнои конкуренцiи выбрано на 9 членôвъ одного руского посла, о. Порф. Мандычевского.

7-ме засѣданье ôтбулось въ суботу, 24 вересня. Маршалокъ завѣдомляе, що комисiя для церков. конкуренцiи уконституовалася; презесомъ выбрала п. Гуппена, заст. кн. Бухвальда. Петицiй внесено 28, — всѣхъ разомъ досп 247. Комисiи администрацiйнôй придѣлено пет. громады Болехова о перенесенье староства зъ Долины до Болехова; громады Сойкôвъ о ôтлученье ей ôтъ громады Вербѣжа и др. Комисiи буджетовôй петицiи: п. Аполлона Начая зъ Станиславова редактора газеты „*Господарь и Промышленникъ*“ и п. Изид. Трембицкого зъ Коломыѣ редактора газеты „*Прiятель дѣтий*“ о запомогу; парохiянъ греч. кат. обряду въ Монастырискахъ о запомогу на докôнченье церкви; польского тов. педагогичного во Львовѣ о субвенцiю на газету „Szkoła“; п. Мрочковскои зъ Станиславова, начальницѣ товариства „Ochronki dziewcząt-sierót“ о субвенцiю, и др. Комисiи петицiйнôй придѣлено петицiя: п. Григорiя Врецьоны о субвенцiю на „*Часопись школьну*“ и п. Едмунда Красицкого о системизованье и выпосаженье римско-кат. канцелярiи въ Валигородѣ. Комисiи дороговôй передано петицiи: громадъ Баричка и Поломыя о субвенцiю на поправу дороги громадскои и громады Микулиннѣ о скасованье надъужитiй при поборѣ мытъ на дорозѣ зъ Струсова до Бучача. Комисiи культуры краевои передано петицiю обшарôвъ двôрскихъ въ Жулинѣ, Розгурчи, Семегиновѣ, Гуриѣ и Конюховѣ о регуляцiю рѣки Стрыя. На внесенье п. Меруновича ухвалено передати петицiю товариства „Spôjnia“ комисiи банковôй (а не ком. культуры краевои).

До булавы маршалковои зложено три внесеня належито поперта, а именно: 1) внесенье п. Поляновского, щобы выдѣлъ кр. застановився, якбы и гдебы належало съ пожиткомъ заложити низшû школы рôльничû и на будущôй сесiи здавъ соймови зъ того справу; 2) внесенье п. Макса, взываюче правительство, щобы въ дорозѣ установительнôй перенесло комнату торговельну зъ Бродôвъ до Тернополя и 3) внесенье п. Гросса, взываюче правительство о прискоренье выдачи концесiи на желѣзницю зъ Ярослава на Раву, Угнôвъ, Кристинополь до Сокаля.

Пос. Амвросiй Яновскiй вносить интерпеляцiю въ справѣ п. Мирона Савицкого учителя народного въ Середнѣмъ пов. пôдгаецкого. П. Савицкiй зôставъ 29 червня с. р. о пôвночи арештованый жандармами, приведеный на стацiю жандармерiи до Завалова, тутъ черезъ 12 годинъ до зѣлѣза прикованый, ôттакъ ôтставленый до староства въ Пôдгайцахъ, где черезъ 5 тыжднѣвъ держано его въ арештѣ. „А все то — якъ каже интерпеляцiя — вытерпѣвъ п. Савицкiй за тое, що купувавъ и читавъ рускû книжки „Просвѣты“ и рускû газеты. Арештованье и пятитыждневе передержанье Савицкого въ арештѣ було безправне. Пос. Яновскiй отже и товаришѣ запытують правительств. комисаря, що правительство въ тôй справѣ здѣлало, або що здѣлати намѣрае?“ — П. комисарь Залескiй ôтповѣвъ, що въ загалѣ ему тая справа звѣстна, лишь въ подрôбностяхъ нѣ; ôтповѣсть проте на интерпеляцiю рускихъ пословъ на однôмъ зъ найближшихъ засѣданъ.

Зъ порядку дневного слѣдувало первое читанье справозданя выдѣлу кр. о справахъ гôрничихъ. Справозданье тое передане ком. нафтовôй.

Дальше слѣдувало внесенье п. Романовича: „Соймъ взывае правительство, щобы прискорило будову желѣзницѣ зô Львова на Жовкôвъ до Сокаля, такъ щобы еще въ 1882 р. будова тоиже линiи могла розпочатись.“ П. Романовичъ мотивуе свое внесенье тымъ, що зô Львова, столицѣ краю, розходятись желѣзнû линiи у всѣ стороны; тымчасомъ на пôвночь не ма Львôвъ желѣзнои комуникацiи. Тая линiя буде колись однымъ огнивомъ найкоротшои дороги до Варшавы.“ До того внесеня ухвалено выбрати комисiю желѣзничу зъ 9 членôвъ.

Отакъ слѣдувало перше читанье внесенія п. Ганнера: „Взываєся правительство, щобы на пôдставѣ ухвалъ палаты пословъ рады державнои зъ 24 марта 1870, зъ 12 мая 1879 и зъ 22 цвѣтня 1880 утворивъ вже разъ] факультетъ медичный въ универс. львôвскôмъ на коштъ скарбу державного." П. Ганнеръ мотивує свое внесенье, розказує довгу исторію цѣлои справы, жалуєся на „Коло" польске, котре тую такъ важну справу малоуважить, выказує, що Львôвъ не зробивбы факультетомъ медичнымъ конкуренціи Краковови и констатує, що ôтъ 1878 до 1880 р. число лѣкарѣвъ въ Галичинѣ побôльшилось лишь о 13. На 11.000 жителя. припадає 1 лѣкарь, а коли ôтчислити 105 лѣкарѣвъ во Львовѣ и 85 въ Краковѣ, то 1 лѣкарь припадає въ захôднôй Галич. на 18.000 а въ восхôднôй на 21.000 жителѣвъ. Внесодавецъ домагаєсь, щобы его внесенье передано ком. едукаційнôй, що и ухвалено.

П. Бнджейовичъ вносить справозданье комисіи культуры краевои въ справѣ внесенія выдѣлу кр. дотично засадженя лѣсомъ выдмъ пѣсчистыхъ въ пов. ярославскôмъ и прилягаючихъ громадахъ пов. цѣшанôвского, перемышльского и ланцутского. Просторонь выдмъ пѣсчистыхъ выносить 1800 морговъ. На покрытье коштôвъ засадженя лѣсомъ тои простороны въ протягу 7 лѣтъ хибує еще 2.400 зр., котру то квоту выдѣлъ кр. хоче покрыти зъ фонду краевого. Комисія культуры краєв. отже вносить: 1. Соймъ вызначує на покрытье коштôвъ засадженя лѣсомъ выдмъ 1) въ пов. ярославскôмъ и громадахъ Бигале, Игнаты, Козакы, Суховоля и Старесело пов. цѣшанôвского, почавши ôтъ р. 1882 а) на першій 3 роки по 400 зр., б) на слѣдуючій 2 роки по 300 зр. и в) на послѣдній 2 роки по 150 зр.; 2) въ гром. Глиняны и Зенѣвъ пов. перемышльского на 1882 и 1883 рр. по 150 зр. П. Выдѣлъ краевый має выплачувати тіи сумы властителямъ грунтôвъ, котрѣ дадуть безплатно роботу при переводженю мелїорацій. Наконецъ комисія вносить резолюцію: „Взываєся правительство, щобы дослѣдило станъ всѣхъ выдмъ пѣсчистыхъ и неужиткôвъ въ Галичинѣ и систематично занялось ихъ закультивованьемъ." Всѣ тіи внесенія принято безъ дебаты а прав. комисарь заявивъ, що правительство власне теперь займаєсь дослѣдами въ окрестностяхъ горѣшнои течіи Днѣстра, бо черезъ вырубанье лѣсôвъ повторяются вылывы Днѣстра и его доплывôвъ. Теперь правительство поставило Днѣстеръ на перше мѣсце програмы своихъ робôтъ.

П. Весоловскій вносить справозданье зъ петиціи Маріи Чорненькои зъ Боратичъ, котра жалувалась на банкъ рустикальный. Чорненька одержала 280 зр. пожички, зъ того заразъ рôжнымъ факторамъ мусѣла дати 120 зр., такъ що ѣй остало 160 зр. Теперь по 9 лѣтахъ винна 900 зр. Ком. правнича орекла однакожъ, що соймъ не може петентцѣ ничого порадити, бо банкъ все робивъ пôсля статутôвъ. Пос. Круковецкій поставивъ при сѣмъ случаю два внесенья: 1) „Соймъ взываєть правительство, щобы зарядило змѣну статута банку рустик. ôтповѣдно до теперѣшнего часу и ôтношень и въ гармоніи съ закономъ противъ лихвы"; и 2) „Соймъ поручає комисіи правничôй дослѣдити, о скôлько правно жадає банкъ ôтъ довжникôвъ 15% зволоки ôтъ ратъ, припадаючихъ по завôзваню довжника о зворотъ цѣлого довгу. Коли комисія узнаєть такій зборъ правнымъ, то удѣлить соймови опиню, чи правительство зъ титулу надзору надъ банкомъ не моглобы его приневолювати до звороту побраныхъ тымъ чиномъ процентôвъ, а въ случаю признанья, що правительство того здѣлати не може, чи не моглибы довжники упоминатися о тое въ дорозѣ цивильнôй." Оба тіи внесенія принято. На тôмъ конецъ засѣданя. Слѣдуюче, с. є. засѣданье ôтбуваєся сегодня, 28 вересня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(*О зъѣздѣ цѣс. Францъ-Іосифа съ царемъ Александромъ III*) кружать по газетахъ суперечнѣ вѣсти що до самого сущного вопроса: чи монархи зъѣдутся, чи нѣ.

(*Соймы*) горѣшнои и долѣшнои Австріи, Чехъ, Моравіи, Шлезка, Зальцбурга, Каринтіи, Краины, Буковины, Форальберга и Триесту зôстали отворенѣ 24 с. м. Актъ отвореня соймôвъ ôтбувся всюда безъ нiякихъ важнѣйшихъ манифестацій политичныхъ, опрôчъ хиба, що въ соймѣ долѣшноавстрійскôмъ маршалокъ бар. Фельдеръ въ промовѣ своѣй порушивъ теперѣшне становище партіи нѣм.-либеральнои. Правительство внесло до соймôвъ квестіонарь въ справѣ реформы администраціи, такій самый, якій внесено въ соймѣ галицкôмъ. Въ соймѣ буковиньскôмъ пос. бар. Василько внѣсъ протестъ противъ выборови въ Радôвцяхъ посла Туриньского, Русина и адъюнкта судового. Соймъ буковиньскій буде радити сеи сессіи также надъ заложеньемъ краевого банку гипотечного.

(*Министры правосудія*) австрійскій и угорскій нараджуются теперь надъ средствами противъ пропагандѣ соціялистичнôй въ Австріи. Печать угорска твердить, що нарады тіи стоять въ звязи съ зъѣздомъ Гданьскимъ.

(*На спôльнôй нарадѣ министрôвъ*) ôтбутôй 21 с. м. въ Пештѣ пôдъ предсѣдательствомъ цѣсаря уложено оконечно буджетъ на р. 1882, котрый буде предложеный делегаціямъ. Коли зберутся делегаціи и коли буде отворена рада державна, доси на певно еще не вѣдомо.

Дръ Гербстъ державъ 25 с. м. бесѣду въ Румбургу, въ котрôй выказувавъ конечность тѣснои организаціи партіи вѣрноконституційнои въ партію нѣмецко-національну.

(*Гр. Белькреди*) обôйме съ завтрѣшнимъ днемъ урядъ президента трибуналу администраційного.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Бувшій комендантъ 7-ого корпусу генералъ-адъютантъ Рихтеръ зôставъ именованый начальникомъ министерства царского двору.

Agence russe доносить, що три епископы секты православныхъ: Аркадій, Кононъ и Генадій, котрѣ суть доси ôтъ р. 1853 въ вязници, зôстали уласкавленѣ и выпущенѣ на свободу. Доси подôбного уласкавленя сектярѣвъ не бувало.

Удержуєсь въ Петербурзѣ поголоска, що министеръ скарбу Бунге подасться до димисіи. Кто буде его наступникомъ, доси не звѣстно.

„Новое Время" розпочало мѣстити теперь цѣлый рядъ „*Писемъ зъ Львова*" посвященыхъ розборови ôтношень галицкихъ. Доси напечатанѣ два письма; перепечатавъ ихъ въ повнôй основѣ краковскій „Czas". Въ обохъ письмахъ говорится о тяжкôмъ, нещасливôмъ положеню Русинôвъ галицкихъ. Вину такого положенья тримилiонового народа руского приписує авторъ въ першôй линіи верховодячôй партіи польскôй въ самôмъ краю а въ другôй линіи и правительству. Авторъ, хочь очевидно Россіянинъ, добре поинформованый о всѣхъ нашихъ ôтношеняхъ. Се пôдносимъ именно для того, що звычайно кореспонденты до заграничныхъ газетъ пишуть о галицкихъ ôтношеняхъ несотворенѣ рѣчи. Мы пригадуемъ собѣ, що отъ минувшого року лучилось намъ читати въ тôмъ же самôмъ „Новôмъ Времени" кореспонденцію зъ Галичины, въ котрôй выславлялись польскѣ газеты: Narodowa и Dziennik pol. а Gazeta lw. названа тамъ найлучшою газетою, бо независима (sic!), понеже дôстає субвенцію 36.000 зр. ôтъ правительства! Теперѣшный кореспондентъ „Нового Врем." опирає всѣ свои выводы на фактахъ, звѣстныхъ такъ Русинамъ якъ и Полякамъ галицкимъ, и для того Поляки не можуть ничого въ его кореспонденціяхъ заперечити.

Италія. Король Гумбертъ не приѣде уже до Вѣдня и не стрѣтится съ нашимъ цѣсаремъ. Причина, для чого король мусѣвъ занехати подорожь, була тая, що Кайроли, провôдникъ фракціи парламентарнои на лѣвици, заявивъ, що коли теперѣшный кабинетъ згодится на подорожь короля до Вѣдня, то ôнъ съ своею фракцією прилучится до диссидентôвъ т. є. противникôвъ министерства Депретиса и вкупѣ съ ними звалить теперѣшный кабинетъ. Депретисъ представивъ тое заявленье Кайрольского королеви, поинформовавъ короля о слабосильности теперѣшного кабинету и наклонивъ короля занехати намѣрену подорожь. Кайроли спротививсь союзови Италіи съ Австрією и Нѣмеччиною для того, бо въ случаю такого союза Италія мусѣлабы зречись всякихъ претенсій на Тріестъ и Тріентъ, а партія irredenta все таки не хоче понехати своихъ претенсій до тыхъ австрійскихъ провинцій. Политику Италіи противну Австріи называють газеты политикою идеальною, предсказуваный же союзъ Италіи съ Австрією и Нѣмеччиною называли политикою практичною, бо Италія не булабъ изольована теперь и на будуще, але малабы певну опору. А такои опоры Италія конче потребує теперь въ своѣмъ антагонизмѣ съ Францією, а на будуще при евентуальнôмъ подѣлѣ Туреччины, котрый колись таки наступить. Италія ôткинувши союзъ съ Австрією-Нѣмеччиною пошкодила найбôльше сама собѣ; Австрія до зъѣзду Гданьского дуже желала собѣ сполучитись съ Италією противъ Россіи, по зъѣздѣ же Гданьскôмъ, на котрôмъ наступило порозумѣнье (за посредствомъ Нѣмеччины) межи Австрією и Россією, для Австріи союзъ съ Италією потерявъ свое важне и нагляче значенье.

Англія. Дôйшла уже до Лондону урядово отверджена вѣсть, що 22 с. м. емиръ Афганистану Абдурраманъ побивъ Еюба хана по пятигодиннôй битвѣ. Страты по обохъ сторонахъ були великѣ. Еюбъ утѣкъ до Герату. Абдурраманъ увôйшовъ съ войскомъ до Кандагару а за кôлька днѣвъ мавъ вырушити на Гератъ.

НОВИНКИ.

— **Въ справѣ конфискаты 67 ч-а „Дѣла"** одержали мы слѣдуюче письмо:

Ч. 15.392.

Въ имени Его В. Цѣсаря!

Ц. к. судъ краевый въ справахъ карныхъ во Львовѣ рѣшивъ на пôдставѣ §§. 489 и 493 п. к. и §. 37 зак. прас., що основа артикулу умѣщеного въ ч-ѣ 67 часописи „Дѣло" зъ дня 10 вересня 1881 пôдъ написомъ: „Реформа школъ народныхъ" въ уступѣ ôтъ слôвъ: „Не менше" до кôнця знаменує выступокъ зъ §. 300 з. к., що протое зарядженя черезъ ц. к. прокураторію державну конфиската того числа часописи „Дѣло" есть оправдана, розширенье того уступу заборонене и що забраный накладъ має бути знищеный.

Поводы: Въ инкриминованôмъ уступѣ стараєся авторъ взбудити взгорду и ненависть противъ краєвôй власти школьнôй и органамъ тои, що знаменує выступокъ зъ §. 300 з. к. и для того застосовано повысшій приписы законôвъ.

Львôвъ, дня 14 вересня 1881.

Lidl.

— **(Дрôбнѣ вѣсти.)** Дня 14 (26) с. м. давали послы соймовѣ банкетъ въ честь маршалка Зыблкевича. — Во Львовѣ остає у однои бѣдной родины рускои 8-лѣтный хлопчикъ жидôвскій зъ села, котрый має небавомъ выкреститися. — П. Володимиръ Ясеницкій, адъюнктъ суд. въ Черновцяхъ, заручився дня 16 (28) м. м. съ панною Генрикою Пардини. — Рабинъ садогорскій выставивъ собѣ кучки ажъ за 10.000 зр. Розумѣєсь, що кошты понесли побожнѣ Хасиды. — Въ Бродахъ буде отвореный сими днями закладъ контумаційный для перегону худобы на рѣзню до Вѣдня. — Выстава огородничо-садôвнича во Львовѣ буде открыта съ днемъ 18 (30) вересня с. р. — Въ Черновцяхъ змовились зецеры всѣхъ друкарнь и дотеперь не хотять взятися до роботы. — На емиграцію россійскихъ жидовъ жертвувавъ банкеръ парискій Гиршъ, обыватель австрійскій, 1,000.000 франкôвъ. — Въ Дѣчинѣ въ Чехахъ умеръ гр. Тунъ-Гогенштайнъ, бувшій посолъ австрійскій въ Петербурзѣ. — Въ Вѣдни увязнено фальшôвника одноринськовыхъ банкнотôвъ, компаньона гандлевого И. Райса. — Зима уже такъ сильно далася въ знаки, що въ Чехахъ въ селѣ Коедицъ найдено въ лѣсѣ одного зарôбника замерзлого въ снѣгу. — Въ Познани увязнено знову 10 соціялистôвъ. — Въ Барцелонѣ ôтбувся межинародный конгресъ соціялистôвъ, на котрôмъ було 500 участникôвъ. Презеса и секретаря конгресу увязнено, понеже конгресъ высказався въ корысть нигилистôвъ. — Въ Градыщу на Уграхъ замордувавъ одинъ коваль свою жену, четверо дѣтій, а въ кôнци самъ повѣсився. — Въ Петербурзѣ розпочався нынѣ процесъ 5 политичныхъ переступникôвъ, увязненыхъ при сконфискованю тайнои друкарнѣ „Черного Передѣлу".—Въ околицяхъ Умани въ губ. кіевскôй поробила сими днями страшна буря великѣ шкоды; также одинъ чоловѣкъ утративъ житье. — Верховодячій судъ швайцарскій ôткинувъ рекурсъ противъ выданого правительствомъ въ Цюриху заказу на конгресъ соціялистôвъ. — Зъ Франціи мають бути выдаленѣ всякѣ чужостороннѣ революціонеры, а навѣть увязнено уже кôлька особъ. — Конгресъ астрономôвъ ôтбувався въ дняхъ 22—24 л. с. м. въ Штрасбургу. Въ 1883 р. ôтбудеся въ Вѣдни. — Въ надморскихъ мѣстахъ всхôдной Азіи появилась холера. — Въ Франціи мають бути заведенѣ банкноты зъ асбесту, котрѣ въ огни не згорять. — Въ Варшавѣ знесено для ощадности кôлька царскихъ резиденцій.

— **Митроп. Консисторія** выслала до министерства вѣроисповѣданя петицію, щобы позволило всякѣ цѣннѣ ефекты, належащѣ до дотацій церквій епархіи львôвскои, умѣщати въ „Общôмъ рольничо-кредитовôмъ Заведеню для Галиціи Буковины", позаякъ тутъ дають 6%, а въ иншихъ подôбныхъ товариствахъ лише 4%.

— **Богослуженье за упокôй душѣ бл. п. Теодора Лукашевского** ôтбудеся завтра въ Успеньскôй церквѣ о 10 год. рано заходомъ Бурсы „Народного Дому".

— **„Рада Народна"** въ Долинѣ, перша въ Галичинѣ, починає уже дѣйствувати. Звертаємъ увагу нашихъ Читателѣвъ на еи оголошенье, умѣщене въ нынѣшнôмъ ч. „Дѣла".

— **Загальнѣ зборы членôвъ „Народного Дому"** ôтбудутся не 6 л. жовтня, але дня **8 (20) жовтня** с. р. Совѣтъ „Народного Дому" рѣшивъ також приняти еще на сей рôкъ школьный двѣ або три ученицѣ на удержанье.

— **Въ Лôвчицяхъ** коло Руды має завестися небавомъ читальня громадска стараньемъ о. Я. Сѣнгалевича зъ Руды.

— **Дрогобычь** приготовляєся до торжественного принятя ВПреосв. Митрополита, котрого тутъ сподѣются въ пятницю або въ суботу с. т. Рада мѣска ухвалила одноголосно 200 зр. на принятье и выставила уже тріюмфальный лукъ на стрыйскôй улици, куды буде ѣхавъ ВПр. гость. При тôмъ луку привитають Впреосв. митрополита бурмистръ и радні, а тамъ будуть ожидати процесіи, въ котрыхъ також сусѣднѣ священики возьмуть участь. Булобы тôлько до желанія, щобы мы могли знати точно часъ приѣзду, щобы особливо молодѣжь школьна при теперѣшнôй студени не мусѣла довго ждати пôдъ голымъ небомъ. Зъ ôтси удастся Впреосв. митрополитъ черезъ Самбôръ до Лаврова и до Добромиля.

— **Ôтъ п. Будзиновского**, управителя рускои школы вправъ, одержали мы ôтповѣдь на интерпеляцію народныхъ учителѣвъ Н...ского округа (умѣщену недавно въ „Дѣлѣ"). Ôтповѣдь п. Будзиновского, лишь задля недостачѣ мѣсця въ сѣмъ числѣ, помѣстимо въ слѣдуючôмъ.

— **Въ Ражновѣ** коло Городенки поставила громада нову муровану церковь, котрои кошты будовы выносять надъ 4.000 зр. Головну заслугу въ громадѣ, котра числить лише 500 душъ, положили о. Тить Бурачиньскій и архитектъ п. Н. Перперовскій, начальникъ громады въ Корневѣ, котрый и въ своѣмъ селѣ причинився до ôтновленя церкви.

— **Новѣ 5-риньсковѣ банкноты** появлятся уже съ днемъ 1 л. жовтня с. р. Банкноты тіи будуть мати написи нѣмецкѣ и угорскѣ, а забарвленѣ будуть брунатно и зелено, а також оздобленѣ скомпликоваными пантографичными орнаментами. Папѣръ и барвы тыхъ банкнотôвъ будуть того рода, що годѣ буде ихъ фальшовати.

— **Зъ Черновецъ** пишуть намъ: Дня 13 с. м. умеръ Юлій Бженекъ, адъюнктъ судовый въ Серетѣ на Буковинѣ, по довгôй хоробѣ въ 36-ôмъ роцѣ житя. Покôйный ôтзначався правостію характеру и незвычайными здôбностями, и належавъ до тыхъ рѣдкихъ людій у насъ, що хоть бувъ римско-кат. обряду, то яко коломыйскій уроженецъ почувався щирымъ Русиномъ, боронивъ правъ руского народу и остався ажъ до смерти вѣрнымъ сыномъ рускои землѣ, котра его выплекала. Честь его памяти!

— **Зъ урядовыхъ выказôвъ ц. к. университету черновецкого** подаємъ статистичнѣ данѣ: Въ зимовôмъ пôвроци року шк. 1880/81 було звычайныхъ и надзвычайныхъ слухачѣвъ: на гр.-православнôмъ теольогичнôмъ выдѣлѣ Русинôвъ 17, Румунôвъ 41; на правничôмъ выдѣлѣ Русинôвъ 19, Румунôвъ 25, Нѣмцѣвъ 64 (зъ того 42 жидôвъ); на фильософичнôмъ выдѣлѣ Русинôвъ 13, Румунôвъ 12, Нѣмцѣвъ 39 (зъ того 19 жидôвъ); на фармацевтичнôмъ курсѣ Русинôвъ 1, Нѣмцѣвъ 9 (зъ того 3 жидôвъ). Всѣхъ Русинôвъ було отже 50; зъ тыхъ 26 гр.-унiятôвъ, а 24 гр.-православныхъ. Въ лѣтнôмъ пôвроци р. шк. 1880/81 було звычайныхъ и надзвычайныхъ слухачѣвъ: на выдѣлѣ теольогичнôмъ Русинôвъ 14, Румунôвъ 42 (якъ видко, одинъ Русинъ уже дезертувавъ у румуньскій таборъ, бо то теперь попадає); на выдѣлѣ правничôмъ Русинôвъ 20, Румунôвъ 17, Нѣмцѣвъ 63 (зъ того 40 жидôвъ); на выдѣлѣ фильософичнôмъ Русинôвъ 13, Румунôвъ 15, Нѣмцѣвъ 39 (зъ того 19 жидôвъ); на фармацевтичнôмъ курсѣ Русинôвъ 1, Нѣмцѣвъ 7 (зъ того 4 жидôвъ). Всѣхъ Русинôвъ було отже 48; зъ тыхъ 26 унiятôвъ, а 22 православныхъ.

— **Въ Бродахъ** есть теперь дуже богато россійскихъ жидôвъ, котрѣ удаются до Америки. Густыми лавами тиснутся нещаснѣ емигранты до бюра, где сидять агенты товариства „Alliance Israelite", котрѣ дають емигрантамъ на дорогу и на тымчасове выживленье. Однакъ агенты не хотять прiймати тыхъ, котрѣ не могуть выказатись здôбностію въ ремеслѣ або рôльництвѣ, котрѣ мають численну родину або котрѣ суть хоровитѣ. Зъ ôтси снуются бѣднѣйшѣ жиды громадами по мѣстѣ и жебрають. Въ минувшій вторникъ ôтôйшовъ другій транспортъ жидôвъ до Америки.

— **На посаду канцелиста** при министерствѣ справедливости розписуєся конкурсъ съ речинцемъ до 19 (31) жовтня с. р. Съ посадою тою получена платня въ сумѣ 600 зр., 300 зр. додатку активального и 100 зр. додатку пятилѣтного. Ôтъ компетентôвъ вымагаєся знаня руского языка.

— **На могилѣ дра Мойсея Байзера** во Львовѣ открыто сими днями памятникъ, поставленый коштомъ мѣста. Небôщикъ, якъ звѣстно, бувъ жидомъ и ôтзначався такою филянтропією, якои рѣдко можь найти. Ôнъ бувъ правдивымъ добродѣемъ убогихъ безъ рôжницѣ вѣроисповѣданя, съ котрыми дѣлился, буквально, власною сорочкою. На могилѣ промовлявъ проповѣдникъ жидôвскій п. Левенштайнъ.

— **Процесъ о отрутье** ôтбувся сими днями передъ судомъ присяжныхъ противъ Гершовои Розенеровои зъ пôдъ Перемышля. У обжалованого служила дѣвчина, съ котрою мавъ оженитись въ линію с. р. селянинъ

Фр. Кудлы. День передъ весѣльемъ прійшовъ до Кудлы Рознеръ и принѣсъ до его сына, шевця, чоботы до направы. Коли жидъ отходивъ, побачили оба Кудлы, якъ онъ всыпавъ щось въ жорна, що стояли при хатѣ. Прійшли оглянути и побачили бѣлый порошокъ. Кудла догадался заразъ щось злого и донѣсъ о томъ до суду, где показалось, що той порошокъ то бувъ аршеникъ, котрымъ можна було отроити кількасотъ особъ. Хитрый жидъ знавъ, що въ жорнахъ буде молотися мука на печиво весѣльне и хотѣвъ потроити всѣхъ гостій весѣльныхъ. Слѣдство выказало, що Рознеръ хотѣвъ тымъ способомъ помститися на своѣй служници, судженѣй Кудлы, котра отходила отъ него въ самѣ жнива, а навѣть отказувавъ словами: „Но, но, будемъ видѣти, якъ выпаде весѣлье Кудлы“. Показалося також, що Рознеръ еще передъ двома лѣтами подавъ бувъ зо злобы аршенику двомъ родинамъ, Лясамъ и Сикорамъ, зъ чого они тяжко слабували. Судъ засудивъ Рознера на 14-лѣтну тяжку вязницю.

— **Пожары.** Во Львовѣ займилася одна зъ комнатъ бюровыхъ на желѣзници Кароля Людвика, однакъ огонь вскорѣ угашено. Страта незначна. — Въ Радымнѣ згорѣло три домы, стодола и часть костела. Страта досыть значна.

— **Жидамъ въ Кіевѣ** не позволено мешкати въ мѣстѣ, а лишь въ двохъ найдальшихъ передмѣстяхъ. Той постановѣ мусятъ поддатися такожъ жиды, студенты университету. Тымчасомъ студенты-христіяне удались до ректора унив. съ просьбою, щобы студентовъ-жидовъ увольнено отъ того приказу.

— **Въ Каменци Подольскомъ** занепокоились були сими днями жителѣ повѣнію, позаякъ рѣка Смотрычь зъ причины кількадневнои зливы выступила зъ береговъ и залляла домы на локоть высокости. Жителѣ понесли черезъ тое немалу страту.

Вѣсти епархіяльнй.

Зъ АЕпархіи Львовскои.

До институціи каноничнои завязаный о. Ю. Левицкій на Камѣнку велику.

До испыту конкурсового припущені: оо. Шпытко, Т. Саболта, В. Паукъ, А. Стефановичъ, В. Козѣровскій и Е. Левицкій.

Резигнуютъ зъ презенты на Бабинцѣ дек. кудринецкого о. Е. Кулякъ зъ Черновецъ.

До комисіи для найближшихъ испытовъ конкурсовыхъ входятъ: оо. офиц. Малиновскій для догматики, Петрушевичъ для св. письма, Жуковскій для церковного права, дръ. Іос. Левицкій для моральнои, Бачиньскій для пасторальнои; канцлеромъ назначеный о. Готеровскій, а его заступникомъ о. Павликовъ.

Зъ Епархіи Перемыскои.

Презенты одержали: оо. М. Фолисъ на парохію Роздяловъ дек. сокальского и Е. Кресницкій на парохію Бобятынъ дек. сокальского.

Завѣдательства одержали оо. І. Чирияньскій въ Коралевѣ руской дек. мушиньского, А. Тарчанинъ въ Жовквѣ и А. Поляньскій въ Хащовѣ дек. жукотыньского.

Вѣдпорядочн. сповѣдник. для инокинь Ч. С. В. В. въ Яворовѣ назначеный о. С. Лоницкій парохъ въ Бруххали дек. яворôвского.

Актуаремъ деканата добромильского именованый о. А. Вархолякъ, капеланъ въ Миговой.

Игуменомъ монастыря именованый о. А. Тарчанинъ въ Жовквѣ.

Библіотекарами именованй оо. Т. Карпякъ въ Устрыкъ долѣшныхъ для библіотеки деканату устрыцкого и І. Роницкій въ Лины для библіотеки деканату бѣрецкого.

Личный додатокъ въ сумѣ 100 зр. на дальшй три лѣта одержавъ о. А. Кочиркевичъ, парохъ въ Кривомъ дек. затварницкого.

Ординаріятскимъ школьнымъ комисаремъ для науки религіи именованый о. Т. Карпякъ въ Устрыкахъ долѣшныхъ дек. устрыцкого.

О отпущене зъ каноничнои звязи епархіи перемыскои (до котрои належитъ после мѣстця уродженя) въ архиепархію львовску проситъ п. Т. Лавровскій, укôнченый теольогъ въ семинаріи львовской на коштѣ архиеп. львовскои, котрый желає также приступити до рукоположеня въ священьство.

До рукоположеня повилися слѣдуючй кандидати: пп. М. Заяць, І. Гробельскій, М. Боднаръ, Т. Лѣхницкій, И. Малякъ, Г. Сирыєтъ, І. Шайдицкій, О. Поляньскій, Ю. Ясеницкій, М. Жарскій, И. Оленикъ и Д. Гордыньскій.

На 4-тый рокъ теольогіи до перемыскои семинаріи приняті: пп. К. Белкотъ, А. Бѣрецкій, М. Вальницкій, Г. Гонтарскій, І. Грицыкевичъ, С. Добряньскій, І. Жарскій, В. Калитовскій, С. Козѣй, І. Константкевичъ, М. Конко, І. Кордасевичъ, И. Котôвъ, І. Леонтовичъ, И. Лещишакъ, М. Литыньскій, Г. Мартиновичъ, С. Матковскій, А. Паславскій, И. Погорецкій, М. Попель, Г. Саницкій, С. Савула, С. Сенета, Д. Ухнатъ, З. Чеснекъ, Л. Шемелякъ, В. Яремкевичъ и И. Ясеницкій.

ГОСПОДАРСТВО и ТОРГОВЛЯ.

— **Azienda Assicuratrice въ Тріестѣ.** Въ отвѣтъ на появившійся лишь въ одной „Gazet'ѣ Lwowsk-ой“ платный анонсъ „Aufruf“ отъ редакціи часописи „Zeitung für Landwirtschaft & Assekuranz“, на котрый нѣякои ваги не кладемъ, заявляемъ для успокоєня интересованыхъ, що дирекція того товариства скликала уже на слѣдуючій мѣсяць генеральнй зборы, а на дневный порядокъ поставила слѣдуючй точки: 1) зложенье рахунковъ за 1880 рôкъ; 2) справозданье комитету, выбраного на генер. зборахъ дня 4 серпня 1880 року; 3) рѣшенье надъ уповноваженьемъ дирекціи до емисіи новыхъ акцій при стягненю старыхъ; 4) рѣшенье надъ уповажненьемъ дирекціи що до змѣны §§. 11, 13, 19, 22 и 24 теперѣшного статуту товариства, якъ въ загалѣ що до змѣны другихъ §§., котрй бы до переведеня въ точцѣ 3 складаныхъ агендъ оказалися конечными; 5) выборъ постоянныхъ директоровъ, ихъ заступниковъ и ревизоровъ, на мѣсце тыхъ, котрыхъ дѣятельность съ концемъ р. 1880 окончилась. При правильномъ выплачуваню обовязуючихъ ратъ житьевыхъ належитъ выжидати результатовъ повысшихъ генер. зборовъ, о котрыхъ интересованыхъ посредствомъ нашои часописи въ своѣмъ часѣ завѣдомится.

Обвѣщенье.

Наконець дождалися основателѣ политичного товариства „Рада Народна“ въ Долинѣ затверджения (зъ д. 3 н. ст. липня 1881, ч. 30717.) выс. ц. к. Намѣстництва во Львовѣ статутовъ своихъ. Цѣль „Рады Народнои“ есть после §. 1. статутовъ: „*оборона правъ руского народа*“.

Родимцѣ! Коментарѣвъ въ нынѣшныхъ часахъ до того §. статутовъ подавати чей-же не потреба!

Провизоричный комитетъ „Рады Народнои“ въ Долинѣ подає симъ до вѣдомости всеи Австр. Руси §. 4. статутовъ, котрый звучитъ: „Членомъ товариства може статися кождый повнолѣтный обыватель австрійскій, рускои народности“, котрый после §. 6. стат. буква б) буде уплачувати мѣсячну вкладку только 5 кр. до касы товариства.

Провизоричный комитетъ має надѣю, що кождый Русинъ безъ рôжницѣ стану охоче поддержати наше товариство, а особенно Русины повѣтовъ: Долина, Калушъ и Бôбрка, котрй то повѣты складаютъ одинъ округъ выборчій посла до рады державнои.

Першй новй зборы товариства отбудутся въ Долинѣ дня 1 (13) жовтня 1881, въ день Покровы, о 3 год. по пол. въ домѣ, котрый провиз. комитетъ зôбранымъ членамъ на мѣстци покаже.

Порядокъ дневный: 1) Принятье зголосившихся членовъ. 2) Уконституованье товариства. 3) Выборъ дѣйствуючого Выдѣлу. 4) Уложенье програмы дѣланя Выдѣлу. 5) Внесеня поодинокихъ членовъ.

П. Т. Родимцѣвъ упрашается нынѣшне обвѣщенье ширити межи народомъ, щобы въ своѣмъ власномъ интересѣ якъ найчисленнѣйше приступавъ до товариста. На теперь просимъ всякй письма адресувати: *О. Іосифъ Заячковскій, рускій священикъ и провиз. председатель тов. долиньского „Рады Народнои“ въ Лопянцѣ, посл. почта Долина.*

Отъ провиз. комитету основателѣвъ тов. „Рада Народна“ въ Долинѣ.

Конкурсъ.

на урядживанье рускихъ драматичныхъ представлень.

Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ, намѣряючи якъ дотеперь такъ и на будучность займатись справами руского народного театру, взыває всѣхъ желаючихъ за сповудѣломъ и подмогою згаданого Выдѣлу урядживати отъ 1 сѣчня 1882 до 31 грудня 1882 у Львовѣ и поза Львовомъ въ Галичинѣ рускй драматичнй представленя, щобы въ сѣмъ дѣлѣ свои оферты выдѣлови „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ (улиця Краковска, ч. 14. I поверхъ) найпознѣйше до дня 3 (15) падолиста с. р. надôслали.

Въ тôй офертѣ мають бути означенй: 1) Имя крестне и родове и мѣсце пробуваня оферента; 2) число представлень, котрй онъ въ приближеню въ означенôмъ часѣ (отъ 1 сѣчня до 31 грудня 1882 р.) намѣряє урядити, съ примѣткою, кôлько зъ тыхъ представлень має припасти на Львовъ, и съ вызазомъ силъ артистичныхъ, при якихъ представленя отбувалибыся, а також и репертоару, якій оферентъ посѣдає; 3) пôдмога, якои оферентъ отъ „Рускои Бесѣды“ жадає. Поодинокй точки контракту означатся познѣйше межи Выдѣломъ и оферентомъ, котрого оферта буде принятою.

Прочй рускй газеты просимо о ласкаве повторенье сего конкурсу.

У Львовѣ, дня 23 вересня 1881.

Дръ Целевичъ, голова. *Левицкій*, членъ Выдѣлу.

Надôслане.

Монастыриска, дня 6 (18) вересня. (*Заѣлость польска противъ найменшому движеню народному.*)

Въ числѣ 210 „Gazet-ы Narodow-ои“ подыбуємъ дописъ зъ Монастыриськъ подъ заг. „Emissaryusze świętojurscy“, въ котрôй кореспондентъ зô звыклою заѣлостію кореспондентовъ ляцкихъ, въ способъ якъ найбôльше простацкій кидаєся на тутейшихъ Русиновъ. Не малибы мы охоты отповѣдати якимсь тамъ простакамъ и денунціянтамъ, колибъ ихъ злобна рука не дôткнула личностій, котрй мы найбôльше поважаємъ. Въ нашôмъ мѣстѣ Русины прокидаются зъ давного просоня, отживаютъ и интересуются справами народными. Для звеличаня нашого обряда завязався у насъ мѣшаный хоръ спѣву церковного зъ 25 спѣваковъ. Учитъ насъ спѣву пôдняся п. Илар. Сѣменовичъ, богословъ IV р., котрый цѣлй вакаціи мин. и сего року посвятивъ лишь для насъ; помагали ему его братъ и п. А. Войтѣховскій богословъ III р. Они выучили насъ цѣлй двѣ службы церковнй, бо спѣваємъ 22 найкраснй композиціи Вербицкого, Бортняньского и Геслѣго. Кромъ того спѣваємъ 15 найкрасшихъ пѣсень свѣтскихъ. Що до пѣснѣ „Верховино, свѣтку ты нашъ“, инкриминованои кореспондентомъ „Gaz. Narod.“, заявляємъ, що тои пѣснѣ, яко народнои не потребовали насъ учити и дѣйстно не учили еи насъ; мы маємъ еи въ „Збôрнику народныхъ пѣсень“. Но она послужила ворогамъ нашого дѣла лишь за позоръ голосити утертй вже въ дневникарствѣ польскôмъ фразы „emissaryusze świętojurscy, moskwiczenie narodu, podburzanie spokojnego ludku“ и пр. Такими фразами и выклинкуваньемъ властій отповѣдныхъ, щобы повстримали „butę owych prowodyrów“, гадаютъ нашихъ молодыхъ патріотовъ отстрашити отъ працѣ народнои. Ба! що бôльше, радятъ намъ зъ „szczerego serca“, щобы мы не спѣвали, бо „żandarmi was połapają“. (Такъ!) Але дарма, „страхи на Ляхи“, каже пословиця народна. Мы не крыємось передъ никимъ съ своимъ дѣломъ: оно ясне, невинне, святе! Нехайже рука святотатска его не сквернитъ. Що кореспондентъ ни зъ сего ни зъ того вмѣшавъ тутъ також п. Цыбыка авскульт. зъ Станиславова, въ тôмъ дѣлѣ жадного не маючого удѣлу, видно, що бавится въ пôдлу денунціяцію, а называючи его „sławetnym“ и „bratankiem owego sławnego apostaty i renegata Cybyka“, гадає звернути увагу зверхности на небезпеченьство грозяче тутейшôй справѣ польскôй. Що до слôвъ „poczciwego chłopka“ „зъ насъ шкôру друтъ, а самй спѣваютъ“, то свято заручаємъ, що се есть проста выдумка; звѣстно, фраза така теперь звычайне орудіе въ рукахъ пôдступныхъ и злобныхъ ворогôвъ руского духовеньства.

Тутейша польска интелигенція, съ малымъ выняткомъ, дуже радôстно приняла тую кореспонденцію съ напастями на Русиновъ; заразъ того самого дня въ множествѣ примѣрниковъ отъавтографовано еи машиною фабрики тютюневои и розôслано по домахъ польскихъ а навѣть пороздавано робôтникамъ фабричнымъ. Чи то до такого ужитку лежитъ машина въ фабрицѣ?! Се есть образъ заѣлости нашихъ тутейшихъ польскихъ верховодôвъ. Жиды навѣть хвалятъ нашъ спѣвъ а Поляки не тôлько ненавидятъ, але ось що дѣютъ! Але всѣмъ тымъ вороги нашй не отстрашатъ насъ отъ разъ почато́го дѣла.

Мѣщане и селяне Монастырискъ: Вартоломей Наконечный, пѣвець, Анат. Сороневичъ, Вас. Кроподра, Ив. Било, Иванъ Цыбыкъ, Теод. Кроподра, Гавр. Микитиньскій, Тома Шмигановскій, Алекс. Кроподра, Ив. Радловскій, Тома Лазаровичъ. *Зъ Слобôдки гор.:* Гнатъ Гнатôвъ, Як. Боцюрко. *Зъ Чехова:* Ив. Микитинъ, Гнатъ Луцѣвъ. *Зъ Берездвки:* Ив. Павликовичъ, Ив. Шклярикъ.

(Надôслане.)

Рускй газеты, спаси Богъ имъ, подали фактъ арештованя мене черезъ жандармôвъ. Черезъ тое арештованье и 5-тыждневе вязненье пôдъупавъ я дуже матеріяльно. Яко учитель при школѣ парохіяльнôй дôстаю я лишь 58 зр. и 6 кôрцѣвъ збôжа въ рôкъ, зъ чого я съ родиною ледви дыхати можу. По арештованю мене жена моя все зъ дому выпродала, щобы гдеякои стравы менѣ купити и до вязницѣ принести, а наконець мусѣла ити заробляти серпомъ. Я удався съ прошеньемъ до п. старосты, щобы мене выпустивъ, а онъ сказавъ менѣ тій слова: Mój kochany! Czytałeś gazety i „Proświtę“ chłopie, a tego nie potrzeba było. Chłopu należy kazać, żeby nie pił wódki i robił. W post w piątki prowadziłeś dzieci do cerkwi, a to nie wolno. Wszystko poszło już do Złoczowa — i ja tu nic nie poradzę“. И въ вязници съ кождымъ днемъ терпѣвъ бôльшу нужду. Вп. деканъ о. Стефановичъ зъ Божикова, прійшли до старосты завѣдатися до мене, але мене до нихъ не допущено. Вир. о. Гузаръ зъ Завалова вспомогли грошемъ мене и мою жену, коли она два разы телеграфовала до ц. к. намѣстництва во Львовѣ просячи, щобы мене увольнили. Коли мене выпустили, честна родина о. Гузара приняла мене дуже сердечно и едарила. Позаякъже получивъ я черезъ „Дѣло“ даръ зложеный П. Т. Русинами зъ С.

Всѣмъ Добродѣямъ, котрй вставлялись за мною и котрй мене чи матеріяльно чи и морально подпомогли въ моѣмъ великомъ нещастію, складаю нынѣ прилюдно мою найсердечнѣйшу подяку.

Середне, 7 вересня 1881.

Миронъ Сеницкій.

Учителька.

Дѣвиця зъ честнои родины священичои желає обняти въ отновѣдномъ домѣ на провинціи мѣсце приватнои учительки, и удѣляти лекціи фортепяну и початковои науки предметовъ школьныхъ. Интересованй родичѣ зволятъ относитися въ тôй справѣ до о. Стефановича, катехита при учительскихъ семинаріяхъ у Львовѣ (улиця Руска, ч. 3), подаючи заразомъ высокôсть надгороды и повинности, якй та учителька малабы сповняти.

Що день свѣжій
ВИНОГРАДЪ
феслявскій
на фунты и въ кошикахъ оригинальн. по 10—12 фунт. поручає найдешевше
Г. Хигеръ,
во Львовѣ, въ ринку ч. 40.
Постараюся о найлучшій виноградъ зъ першои руки и подаю цѣны найприступнѣйшй — тому сподѣюся и на дальше удержати довѣріє, якимъ Вп. Публика мене почтила. Замовленя на провинцію залагоджую зворотною почтою.
Съ поважаньемъ
Г. ХИГЕРЪ.

Товариство Просвѣта
набувши на власнôсть
першій и найлучшій
НѢМЕЦКО-РУСКІЙ СЛОВАРЬ
Ом. Партицкого
обôймаючій 820 сторôнъ
рѣшилось знижити цѣну Словаря зъ 3 зр. на 1 зр. 50 кр.,
щобы тымъ чиномъ улегшити Вп. Публицѣ рускôй купно такъ въ кождôй хвили потрѣбного пôдручника.
Адреса: Товариство Просвѣта во Львовѣ.

МАЙСТЕРЪ ШЕВСКІЙ
Ф. ВИНИЦКІЙ
во Львовѣ, улиця краковска ч. 9 (...)
реставрація Людвика)
выконує всяку роботу по взорахъ ...рискихъ тано, хорошо и трвало.

Накладомъ редакціи „Дѣла“
вышли:
„СВЯТЫЙ ВЕЧЕРЪ“,
повѣсть знаменитого англійского писателя К. Дикенса. Цѣна 30 кр., съ пересылкою 35 кр.
„ВЪ ОБОРОНѢ ЧЕСТИ“,
повѣсть Г. Раймунда въ трехъ частяхъ. Цѣна 2 зр. 50 кр., съ пересылкою 2 зр. 70 кр. (Повѣсть ся стоитъ въ оригиналѣ нѣмецкôмъ 8 зр. 40 кр.)
Достати можна въ администраціи „Дѣла“ або въ книгарни Ставропигійской. (19—?)

Выдаютъ: Мих. Коссакъ и Вол. Барвѣньскій. — За редакцію отповѣдає: Володим. Подляшецкій. Зъ друкарнѣ Тов. им. Шевченка, пôдъ зар. К. Беднарского.